

skal derfor heller ikke ytre mig videre derom.

Finantsministeren: Jeg kan ikke tie til den Bemærkning af den ærede Ordfører, at jeg skulde have sagt en Uhosflighed ligeoverfor Udvalget. Skulde jeg have været saa uheldig, var det min Pligt at gjøre en Undskyldning derfor, men jeg erkjender ikke at have været uhosflig. Jeg sagde, at det, at Udvalget opgav det omhandlede Forslag, efter at det var oplyst om, at de Forudsætninger, hvorpaa det var bygget, vare uvigtige, ikke var en Imødekommen imod, eller en Fyldestgjørelse for mig, men en Fyldestgjørelse af dets egen sunde Sandh. Jeg kan ikke see, at der i disse Ord ligger nogenfomhelst Uartighed eller Noget, som i ringeste Maade kan udlægges, som Saadant. Da det tvøvrigt synes, at en Bedbliven af denne Diskussion nærmest vilde være en personlig Daggjøren mellem den ærede Ordfører og mig, skal jeg ikke trætte den ærede Forsamling videre dermed; men naar den ærede Ordfører forøvrigt ønsker at vide min Stilling til disse Forslag, er den accurat den samme idag, som da jeg confererede med det ærede Udvalg, og jeg skal med Fornøielse gjentage, hvorledes den er. Jeg modsætter mig altsaa Medsættelsen af Begyndelsesgagen, jeg vil underhandle og finde mig i Modificationer i Alderstillaaget, og jeg vil underhandle indenfor det Grundlag, jeg har angivet, nemlig indtil 1,000 Rd., med Hensyn til Pensjonsberettigelsen. Dette forekommer mig, er klart og simpelt at angive min Stilling til Sagen; det er det, som jeg har foreslaaet Udvalget, men som det ikke har villet benytte.

Bille: Jeg burde maastee ikke tage Ordet. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører under de foregaaende Dages Fæsteforhandlinger har opbrugt hele sin Capital af Mildhed og Blidhed, og han er idag, hvad enten han spørger eller er alvorlig, saa vanskelig at komme tilrette med, at jeg ikke uden en vis Vængstelse vover at udsætte mig for hans Replik, hvad enten den nu bliver en „Bortseining“ som den, nogle ærede Medlemmer have maattet tage tiltakke med, eller

en saadan Knusning, som tilfaldt den høitærede Finantsminister. Men det er den ærede Ordfører selv, som tvinger mig; han har hele to Gange stevnet mig ind, og efter den Dypfordring, han saaledes gjentagende har henvendt til mig, vilde det ikke være rigtigt at tie. Forinden jeg imidlertid kommer til det Punkt, paa hvilket den ærede Ordfører har kaldt mig frem, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget i dets Heelhed og angaaende de Bemærkninger, som findes i Betænkningen, og til hvilke der er knyttet Vædringsforslag. Jeg skal da først, ikke uden Haab om derved at afvæbne den ærede Ordfører, gjøre Udvalget min Compliment og udtale det min Paaaffjømmelse, fordi det saa ganske er gaaet ind paa den Anskuelse, som jeg ved første Behandling af en Lønningslov tillod mig her at udtale. Jeg betonedede det Betænkkelige og Færlige ved under Behandlingen af en Lønningslov at komme ind paa en heel Omorganisation af de bestaaende administrative Forhold; jeg indrømmede, at Lønningslove ikke ret vel vilde kunne droftes, uden at man tillige kom noget ind paa Organismen, men fremhævede, at man ialfald burde holde sig til en Udtalelse af de almindelige Principer, medens det overlodes til Regjeringen at føre disse igjennem, og jeg nævnte da leilighedsvis netop dette Spørgsmaal angaaende et System af „Toldkredse“ istedetfor „Toldsteder.“ Nu glæder jeg mig særdeles meget over, at det ærede Udvalg i sin Betænkning har ladet sig noie med at udtale denne Tanke, som det ogsaa taar fastholde i dens Almindelighed, og at det henstiller til vedkommende Ministerium, hvorledes det vil gennemføre Tanken i det Enkelte. Jeg troer, det er berettiget at gaae denne Vej, jeg troer, det er den Vej, ad hvilken Folkethinget og Folkethingets Udvalg; rejstest og sikkest opnaaer Noget i Retning af de Reformers, som maatte attraaes; der er her givet et Exempel, som jeg er vis paa, at ikke alene dette Folkethingensudvalg fremtidig vil følge, men som jeg ogsaa troer, det er nyttigt i andre Forhold at tage til vor Ledesnor. Det er netop Veien til Fremmskridt, at de almindelige Anskuelser udtales i Folkerepresentationen, og at det da